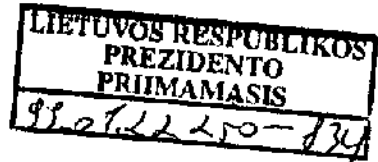

P. Lestakienė,
atšilimo projekto
1999. 01. 25

Prof.habil.dr. Angelė Vyšniauskaitė,
1998 m. Valstybinės Jono Basanavi-
čiaus premijos laureatė

LIETUVOS TUKSTANTMEŠIO MINĖJIMO
DIREKCIJAI prie LIETUVOS RESPUBLIKOS
PREZIDENTO

Lietuvos tūkstantmečio minėjimo direkcija š.m. sausio 5 d. "Lietuvos ryto" Nr. 2 yra paskelbusi visuomenės aptarimui "Lietuvos tūkstantmečio programos" projektą, prašydama visuomenės pastabų ir pasiūlymų.

Tikrai sveikintina yra siekimas įvairiomis paminėtomis ir, be abejojimo, daugeliu projekte dar nepaminėtų renginių bei priemonių ir šiai iškiliai datai skirtų leidinių deramai atžymėti Lietuvos buvimo tūkstantmetį.

Kaip etnologė, mane stebina tai, kad numatytų leidinių tarpe nėra nė vieno lietuvių etninės kultūros istorijai, jos raidai skirto solidescnio leidinio. Juk tautos kultūros paveldas nėra vien buv. dvarų rūmai ar istorijos palikti rašytiniai šaltiniai. Yra ir neužrašyta, su žmonėmis į nežinomybę nueinanti tautos buities, verslų, amatų žmonių tarpusavio bendravimo, tautosakos, tautodailės, papročių ir kt. istorija. Tai mūsų etnokultūros paveldas. O kokie saviti ir skirtingi jo sritiniai savitumai. Lietuvių etninės kultūros paveldas yra neįkainojamas lobis ir daugelio profesionaliosios kūrybos erdvių šiandieninei veiklai.

Užtat, manyčiau, į Lietuvos tūkstantmečio paminėjimo programą derėtų įtraukti bent jau Vilniaus universiteto kraštotyrininkų klubo "Ramuva", taip pat Respublikinės Kraštotyros dr-jos įvykdytą bei vykdomą kompleksinių tiriamųjų ekspedicijų metu sukauptos medžiagos publikavimą, prie kurio labai gražiai prisideda "Versmės" leidykla, 1998 m. išleidusi net porą serijos "Lietuvos valsčiai" knygų - "Žagarė" ir "Obeliai. Kriaunos".

Prašyčiau neatsisakyti paremti šią dėmesio vertą kraštotyrininkų iniciatyvą, kurios tikslas - įamžinti įvairių Lietuvos vietovių žmonių pastangas, nepaisant skaudžių negandų, išlaikyti lietuviškumą, turtinti savo tėvų ir protėvių kultūrą.

1999 01 18

Angelė Vyšniauskaitė